

*Гудзь О.Є.,
д.е.н., професор,
завідувач кафедри менеджменту,
Державний університет телекомунікацій*
*Глушенкова А.А.,
к.г.н., доцент кафедри менеджменту,
Державний університет телекомунікацій*

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація. У статті розглянуто, а також уточнено теоретичні та методологічні аспекти формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення.

Ключові слова: інноваційний потенціал, телекомунікаційні підприємства, розвиток інноваційного потенціалу, концептуальні засади.

Постановка проблеми. Нині, в умовах поглиблення глобалізаційних процесів, прогресивного розвитку технологій, інтелектуалізації економіки, ефективність інноваційної діяльності підприємства сильно залежить від його інноваційної активності, тобто постійного оновлення новацій, ідей, виробництва та просування на ринок інноваційної продукції, що зумовлено належним рівнем інноваційного потенціалу підприємства. Тому важливим завданням для вітчизняних підприємств стає пошук способів розвитку та ефективного використання інноваційного потенціалу задля забезпечення вищої результативності інноваційних процесів за умов їх нелінійного перебігу та застосування принципів відкритих інновацій, розробки відповідного методичного інструментарію, обґрунтування адекватних концепцій, стратегій, програм розвитку інноваційного потенціалу. Однак в умовах соціально-економічної кризи, погіршення загальної ринкової кон'юнктури країни можливість реалізації поставлених завдань суттєво ускладнюється. Це актуалізує необхідність формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останніми роками у вітчизняній і світовій науці знаходимо принципово нові підходи до формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу підприємств. З урахуванням актуальності та широти вибраної проблематики варто відзначити, що її дослідженням займалось чимало вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед них слід назвати таких, як О. Амоша, О. Ареш'єва, Х. Барнет, О. Виноградова, А. Воронкова, А. Гречан, А. Гриньов, О. Гудзь, О. Гусева, М. Данько, Г. Добрава, С. Ілляшенко, О. Коренков, Л. Дазоренко, С. Легамінова, О. Олексюк, І. Репіна, Б. Санто, Р. Солоу, П. Стецюк, Б. Твісс, Є. Тоффлер, В. Хартман, О. Федонін, Н. Чухрай.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Акцентуємо увагу на тому, що переважно наукові розвідки присвячені розгляду макроекономічних аспектів цієї проблеми. Проте зауважимо, що механічне перенесення здобутків дослідження інноваційного потенціалу економічних систем та

окремих галузей на рівень підприємств не завжди можливе, а розмаїття умов функціонування телекомунікаційних підприємств, ступінь їх залучення до інноваційного процесу, різні стадії життєвого циклу інновацій потребують створення адекватної методологічної концепції розвитку інноваційного потенціалу, що забезпечить посилення їх конкурентних позицій і зміцнення стратегічної платформи, що доводить необхідність формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення та кардинально відмінних управлінських рішень щодо його розвитку.

Мета статті полягає в розгляді та уточненні теоретичних та методологічних аспектів формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інформаційна революція змінила середовище функціонування телекомунікаційних підприємств, створивши принципово нові умови для активізації їх інноваційного розвитку. Нині здатність створювати і впроваджувати інновації стає передумовою довгострокового успіху бізнесу за рахунок забезпечення на цій основі конкурентних переваг. У сучасних наукових публікаціях інноваціям відводиться ключова роль серед чинників, які забезпечують економічне зростання, адже їх сприятливий вплив доведено і на теоретичному, і на емпіричному рівнях.

Вже майже сторіччя еволюціонує теорія інновацій, фундаментом якої став Й. Шумпетер. Біля її витоків також стоїть ім'я видатного економіста-класика М. Туган-Барановського, який започаткував використання відтворювального підходу до розгляду нерівномірностей процесів розвитку економіки під впливом науково-технічного прогресу. Нині вже загально визнано, що підприємства, які формують свою економічну поведінку на основі інноваційного підходу, мають більшу вірогідність зберегти і підвищити свою конкурентоспроможність в довгостроковій перспективі. Перехід телекомунікаційних підприємств на інноваційний шлях розвитку передбачає наявність певного інноваційного потенціалу як основи цього розвитку. Тобто підприємство може розвиватися інноваційним шляхом, тільки володіючи певним інноваційним потенціалом, необхідним для реалізації економічних можливостей. Поняття інноваційного потенціалу в науковий обіг введено К. Фріменом, який стверджував, що він «забезпечує ріст системи за рахунок нововведень, в економічні процеси» [3]. Згідно з дослідженнями окремих учених [4; 6] першою спробою розгляду інноваційної спроможності на мікрорівні були розробки Т. Бернса [13] щодо

«інноваційної потужності, що відображає здатність підприємства успішно приймати або впроваджувати нові ідеї, процеси або продукти».

Загалом сьогодні поняття потенціалу має велике значення у категоріальному апараті економічної науки. Окреслення цього поняття зумовлює підхід до його формування, оцінки, управління, використання.

Так, термін «потенціал» у широкому сенсі розглядають як «можливості, наявні сили, запаси, засоби, які можуть бути використані як значний рівень потужності» [9]. Поняття «інноваційний потенціал підприємства» сучасні дослідники окреслюють неоднозначно.

А. Савчук обґрунтовує, що «інноваційний потенціал – це сукупність усіх його ресурсів, які можуть бути задіяними у процесі здійснення інноваційної діяльності» [8]. І. Балабанов переконаний в тому, що «інноваційний потенціал утворюють матеріальні, фінансові, інформаційні, науково-технічні ресурси, що застосовуються в інноваційній діяльності підприємства» [1]. Л. Мартюшева і В. Калишенко вважають, що «інноваційний потенціал підприємства – це сукупність організованих в певних соціально-економічних формах ресурсів, що можуть за певних діючих внутрішніх і зовнішніх чинників інноваційного середовища бути спрямованими на реалізацію інноваційної діяльності з метою задоволення потреб суспільства» [7]. Л. Федулова стверджує, що «інноваційний потенціал – це міра готовності організації виконати завдання, що забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, тобто міра готовності до реалізації проекту чи програми інноваційних стратегічних змін» [10]. Д. Кокурін аргументує, що «інноваційний потенціал містить невикористані приховані можливості накопичених ресурсів, що можуть бути залучені для досягнення цілей економічних суб'єктів» [5]. Підтримує таку позицію і В. Чабан, який визначає «інноваційний потенціал підприємства як наявні та приховані можливості залучення та використання ресурсів, спрямованих на сприйняття, впровадження нововведень, які можуть бути залучені для досягнення цілей економічних суб'єктів» [11].

Тобто переважно науковці інноваційний потенціал підприємства розглядають як систему взаємопов'язаних чинників і ресурсів, яка забезпечує постійну інноваційну діяльність підприємства щодо пошуку, розроблення та впровадження інновацій. Ця система зумовлює рівень розвитку інноваційної активності підприємства і визначає його можливості (матеріальні, інтелектуальні, фінансові, інформаційні, ринкові тощо) щодо здійснення інноваційної діяльності. Водночас слід використовувати та розширювати нові сфери та способи реалізації наявних і стратегічних внутрішніх та зовнішніх можливостей через нарощення компетенцій підприємства.

Залучення до характеристик інноваційного потенціалу підприємства його компетенцій і здатностей розширює його можливість через врахування особливостей його технологій, менеджменту і знань.

Таким чином, уточнимо, що інноваційний потенціал підприємства характеризується поєднанням ресурсів, чинників, можливостей та компетенцій в інноваційній діяльності. Інноваційними ресурсами вважають «сукупність наукових, матеріально-технічних і технологічних, організаційних і фінансових ресурсів, які використовуються для здійснення інноваційної діяльності» [3]. Інноваційні компетентності підприємства доцільно окреслити як комплекс його властивостей, які характеризують вміння динамічно планувати, створювати та інтегру-

вати інноваційні ресурси, а також використовувати їх в операційних процесах для здійснення інноваційної діяльності. Тобто інноваційні компетентності слід розглядати як окрему від інноваційних ресурсів, чинників та можливостей характеристику діяльності підприємства, які слугують базою для інноваційного розвитку підприємства, тобто інноваційні компетентності демонструють здатність підприємства застосовувати, а не лише формувати та накопичувати інноваційні ресурси.

Таким чином, інноваційний потенціал телекомунікаційного підприємства доцільно розглядати як інтегральне явище, яке окреслює його поточні та майбутні можливості трансформувати сукупність інноваційних ресурсів та можливостей за допомогою компетентностей його працівників для здійснення цілеспрямованої інноваційної діяльності з урахуванням системи внутрішніх та зовнішніх чинників.

Такий уточнений підхід до визначення інноваційного потенціалу телекомунікаційного підприємства характеризує інноваційний потенціал не як статичний показник, а як динамічну та складну категорію, яка включає в себе сукупність ресурсів, можливостей та компетенцій підприємства для здійснення інноваційної діяльності та як відкриту, ієрархічну, стохастичну систему, яка адекватно реагує на різноманітні зміни зовнішнього середовища.

Таким чином, до інноваційного потенціалу входить комплекс взаємопов'язаних складових, таких як кадрова, виробнича, організаційно-управлінська, комунікаційна, фінансова, технологічна, інвестиційна, маркетингова.

Розгляд складових інноваційного потенціалу та критеріїв дає можливість визначити підходи до формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств, що визначається завданнями і заходами з досягнення:

- відповідності обсягів та якості інноваційних ресурсів (основні та оборотні засоби, запаси, фінансові активи, нематеріальні ресурси, інформація, техніка, обладнання, технології, комунікації), які необхідні для здійснення ефективної інноваційної діяльності;
- адекватності освітнього та кваліфікаційного рівня працівників (тобто їх здатність до генерування інновацій);
- відповідності механізмів, технологій, інструментів, комунікаційних ланцюгів управління інноваційною діяльністю;
- результативності у сфері інформаційно-комунікаційних технологій пошуку та трансформації інформаційних ресурсів;
- ефективності економічних механізмів та методів модернізації техніко-технологічної бази функціонування для переходу на випуск інноваційної продукції з використання сучасних бізнес-процесів;
- дієвості механізмів фінансової та інвестиційної диверсифікації щодо залучення коштів для підвищення інноваційної активності (кредитоспроможність, інвестиційна привабливість, нові фінансові інструменти).

Акцентуємо увагу на тому, що успішне телекомунікаційне підприємство не тільки має поточні доходи, але й повинне в процесі операційної діяльності забезпечити відповідний рівень інноваційної активності усіх складових інноваційного потенціалу. Оцінка достатності інноваційного потенціалу передбачає розгляд кожної його складової.

Постійний розвиток інноваційного потенціалу вважається єдиним ефективним шляхом забезпечення сталого економічного зростання телекомунікаційних підприємств в умовах загострення конкуренції та великої мінливості зовнішнього

середовища. Розвиток інноваційного потенціалу – це «наращення інноваційного потенціалу за рахунок пошуку раніше не виявлених резервів, новітніх ідей, фінансових можливостей» [12].

Нині пріоритетним напрямом розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств та їх економічного зростання є інтенсифікація інноваційної складової в ресурсному забезпеченні з метою адекватної оцінки сукупних можливостей, здатностей, компетенцій, ресурсів телекомунікаційних підприємств та їх ефективної реалізації.

Сучасні умови функціонування та інноваційної діяльності телекомунікаційних вітчизняних підприємств характеризуються високим рівнем нестабільності, жорсткими умовами конкурентної боротьби та зростаючими викликами до забезпечення їх динамічності, життєздатності та протиентропійності, що вимагає використання нових підходів до формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств.

Нові концептуальні засади розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств мають виявляти їх здатність взаємодіяти із зовнішнім середовищем, коли відбувається накопичення принципових змін інноваційної діяльності. Ці процеси мають демонструвати основний зміст акумулювання «нових якостей» інноваційного потенціалу, забезпечуючи його перехід до етапу розвитку, пов'язаного з прискоренням розроблення та впровадження телекомунікаційним підприємством нових підходів, методів і схем оптимізації структури інноваційних ресурсів, їх оцінки і використання. Розвиток інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств на «старих концептуальних засадах» має скласти умови для їх переходу до наступного циклу функціонування, ознаками чого можуть бути підвищення значущості інтелектуального потенціалу, зменшення інноваційного лага для провайдингу інновацій, підвищення рівня спеціалізації та інноваційної кластеризації телекомунікаційних підприємств, зростання науково-технологічного рівня функціонування тощо.

Нові концептуальні засади розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств мають охоплювати практично всі аспекти та характерні ознаки їх інноваційної активізації і можуть бути конкретизовані такими контурами:

- основними домінантами розвитку інноваційного потенціалу виступають активізація інноваційного процесу, результативність пошуку нових методів і сфер інноваційних перетворень;
- нарощення компетенцій інноваційної діяльності підприємства;
- побудова механізму управління нематеріальними активами інноваційного потенціалу підприємства;
- модифікація та реалізація інноваційних стратегій підприємств, впровадження нових бізнес-комбінацій та комунікаційних ланцюгів;
- формування ефективної інноваційної політики підприємства;
- висхідні тренди параметрів економічного зростання, соціальної стабільності та конкурентоспроможності підприємства.

«Інноваційна діяльність підприємства має шанси на успіх лише за наявності й узгодженої взаємодії ринкового та інноваційного потенціалу як можливості втілення підприємством досягнень науки і техніки у конкретні товари, які можуть задовольнити потреби ринку і споживачів» [9]

Цікаво, що останніми роками в конкурентній боротьбі спостерігається зміна акцентів з площини конкуренції товарів

та послуг на конкуренцію моделей управління. Виникає необхідність переосмислення чинників забезпечення розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств щодо зміни масштабів і структури операційних процесів, суттєвого підвищення вагомості управлінських інновацій, компетентності складової підприємств, а також впровадження в їх діяльність прогресивних комунікаційних ланцюгів та бізнес-комбінацій.

Для розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств критично важливим є врахування сучасного стратегічного контексту. Тобто для будь-якого телекомунікаційного підприємства постає питання про напрями формування, масштабність і глибину зміни елементів інноваційного потенціалу, адже стратегічні цілі і, відповідно, ступінь інноваційної активності підприємств є неоднаковими. Так, нині, ключовими функціями розвитку інноваційного потенціалу є генерування нових компетенцій, оновлення наявних та формування їх нових конфігурацій. Особливо це стосується рівня особистих компетенцій, який включає професійні компетенції людини (базові знання, вміння та здібності особистості) та рольові компетенції як особисті характеристики, що визначають соціальну активність індивідуума у процесі організації та здійснення інноваційної діяльності людей у групах.

З урахуванням реалій сьогодення до критеріїв формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств доцільно зарахувати такі:

- системний підхід, що дає можливість враховувати усі необхідні взаємозв'язки і взаємодії у структурі інноваційного потенціалу;
- науковість формування, що передбачає врахування дії економічних законів і закономірностей розвитку, застосування наукових підходів до організації і функціонування сукупності елементів інноваційного потенціалу, що виявляють синергетичний ефект, а також комплексу заходів на основі програмно-цільового підходу, системний аналіз та моніторинг, врахування реальних вимог розвитку, використання науково обґрунтованих прогнозів і зворотних зв'язків;
- орієнтація концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу на інноваційний шлях розвитку підприємства, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності шляхом інвестування новацій у нові технології та менеджмент.

Першим етапом формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення є оцінка внутрішніх складових інноваційного потенціалу підприємства, тобто визначення рівня інноваційних ресурсів та можливостей, аналіз здатностей і компетенцій їх швидкої та доцільної реалізації. Паралельно проводиться оцінка сприятливості ринкової кон'юнктури, адже як під час розроблення загальної стратегії телекомунікаційного підприємства, так і під час вибору інноваційної політики необхідно враховувати загрози та можливості макросередовища.

На основі отриманих результатів оцінки визначається стадія життєвого циклу телекомунікаційних підприємств, що є важливим проміжним етапом формування концептуальних засад розвитку їх інноваційного потенціалу, адже дає змогу вибирати вектор подальшого інноваційного розвитку на основі генерування впливу факторів внутрішнього та зовнішнього середовища.

Другий етап передбачає планування та прогнозування, визначення довго- та короткострокових цілей інноваційного

розвитку, формування інноваційної політики з урахуванням стадії життєвого циклу телекомунікаційних підприємств та відбір цільових інноваційних проєктів.

Побудова цих планів повинна відбуватися з урахуванням передбачуваних змін у макросередовищі телекомунікаційних підприємств, тому необхідним на цьому етапі є використання сучасних економіко-математичних, статистичних методів та моделей з метою побудови точних та достовірних прогнозів, а також встановлення відповідностей між складовими інноваційного потенціалу і цільовими проєктами.

Етап апробації концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств передбачає вжиття заходів щодо досягнення мети і здійснення завдань розробленої інноваційної політики. При цьому необхідним є постійне коректування інноваційних процесів залежно від змін зовнішнього середовища, що потребує здійснення перманентного моніторингу ринкової кон'юнктури.

Останнім етапом формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення є постійний контроль за тим, як реалізовується інноваційна політика, відбувається вжиття заходів щодо досягнення поставлених довго- та короткострокових цілей, здійснюється корекція програми розвитку інноваційного потенціалу.

На практиці сучасна інноваційна політика телекомунікаційних підприємств має розглядати інноваційну активність як «стан буття», націлений на забезпечення довгострокової успішності, що є набагато важливішим, ніж поточні фінансові результати. Такі інноваційні підприємства, за ствердженням аналітиків «Ernst and Young», «зосереджуються на створенні конкурентних переваг для досягнення п'яти бізнес-результатів, таких як прибуткове зростання, залучення споживачів у бізнес-процеси, забезпечення стійкості бізнесу, високі показники продуктивності та бізнес-гнучкість».

Спроможність розвитку інноваційного потенціалу відображає здатність підприємства до вдосконалення або оновлення. Для формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств велике значення мають гнучкі організаційні структури і системи управління. Гнучка організаційна структура для забезпечення розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційного підприємства повинна відповідати таким вимогам:

- можливість менеджменту ідей та формування слабо структурованих інноваційних колективів тимчасового характеру на ранньому етапі розвитку нововведення;
- наявність організаційного мережевого механізму в разі успішного провайдингу інновацій;
- наявність ефективного механізму мотивації та стимулювання активізації інноваційної діяльності.

У телекомунікаційній сфері підприємства є не стільки організаціями, призначеними для максимізації прибутків, скільки організаційними структурами, здатними генерувати інновації, формувати і трансформувати кластери активів у відмінні й унікальні бізнес-комбінації, необхідні для задоволення постійно мінливих телекомунікаційних потреб клієнтів.

Основним інструментом розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств виступатимуть інноваційні проєкти, імплементація яких відбуватиметься в контурі досягнення мети та визначених завдань інноваційної політики. Таким чином, інноваційний потенціал, що забезпечує цей процес необхідними інноваційними ресурсами, компетенціями та

можливостями, буде створювати підґрунтя для трансформації усього телекомунікаційного підприємства на основі не лінійного, а адаптивного, динамічного інноваційного розвитку усіх складових, необхідних для реалізації вибраних інноваційних проєктів.

Висновки. Значення інноваційного потенціалу для забезпечення ефективності діяльності та конкурентоспроможності телекомунікаційних підприємств вимагає пошуку нових шляхів його формування і розвитку. Розгляд та уточнення теоретичних та методологічних аспектів формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств в умовах викликів та запитів сьогодення засвідчили доцільність врахування драйверів інноваційного зростання, формування інноваційної культури та інноваційного клімату, оволодіння навичками стимулювання інноваційної активності персоналу та дифузії інновацій всередині телекомунікаційного підприємства, розвиток персоналу, орієнтації на використання відкритих комунікацій та бізнес-ланцюгів, а також релевантних інноваційних смарт-стратегій, удосконалення бізнес-комбінацій та формування інноваційних цінностей у споживачів. Стан інноваційного потенціалу підприємства зумовлює необхідність формування концептуальних засад розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств, які визначають способи досягнення мети та завдань інноваційної діяльності. Основним інструментом розвитку інноваційного потенціалу телекомунікаційних підприємств виступатимуть інноваційні проєкти, імплементація яких відбуватиметься в контурі досягнення мети та визначених завдань інноваційної політики. Таким чином, інноваційний потенціал, що забезпечує цей процес необхідними інноваційними ресурсами, компетенціями та можливостями, буде створювати підґрунтя для трансформації усього телекомунікаційного підприємства на основі не лінійного, а адаптивного, динамічного інноваційного розвитку усіх складових, необхідних для реалізації вибраних інноваційних проєктів.

Література:

1. Балабанов И. Инновационный менеджмент / И. Балабанов. – СПб. : Питер, 2000. – 208 с.
2. Верба В. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства / В. Верба, І. Новікова // Проблеми науки. – 2003. – № 4. – С. 21–31.
3. Как реализовать инновационный потенциал предприятия [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.techbusiness.ru.news>.
4. Казанцев А. Инновационные способности российских компаний: измерение и управление развитием / А. Казанцев, А. Логачева // Вестник Санкт-Петербургского ун-та. – 2014. – № 4. – С. 3–26.
5. Кокурин Д. Инновационная деятельность / Д. Кокурин. – М. : Экзамен, 2010. – 575 с.
6. Логвінова О. Обмеження ризику в інноваційній діяльності машинобудівного підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук / О. Логвінова ; наук. керівник В. Максимов ; Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля. – Луганськ, 2008. – 20 с.
7. Мартюшева Л. Інноваційний потенціал підприємства як об'єкт економічного дослідження / Л. Мартюшева, В. Калишенко // Фінанси України. – 2002. – № 10. – С. 61–66.
8. Савчук А. Теоретические основы анализа инновационных процессов в промышленности : [монография] / А. Мавчук. – Донецк : НАН Украины. Ин-т экономики пром-сти, 2003. – 448 с.
9. Потенціал підприємства: формування та оцінка : [навч. посібник] / [О. Федонін, І. Репіна, О. Олексюк]. – К. : КНЕУ, 2009. – 316 с.

10. Федулова Л. Інноваційний потенціал підприємства як фактор забезпечення результативності реструктуризації / Л. Федулова, М. Колош // Наукові праці МАУП. – 2007. – Вип. 3. – С. 48–51.
11. Чабан В. Складова інноваційної інфраструктури: венчурний капітал / В. Чабан // Фінанси України. – 2004. – № 4. – С. 35–40.
12. Штерн Г. Управління потенціалом розвитку промислових підприємств Харківського регіону / Г. Штерн [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eprints.kname.edu.ua/32565/1/96.pdf>.
13. Burns T. The Management of Innovation / T. Burns, G. Stalker. – London : Tavistock Publishing, 1961.

Гудзь Е.Е., Глушенкова А.А. Концептуальные основы развития инновационного потенциала телекоммуникационных предприятий

Аннотация. В статье рассмотрены, а также уточнены теоретические и методологические аспекты формирования концептуальных основ развития инновацион-

ного потенциала телекоммуникационных предприятий в условиях вызовов и запросов настоящего.

Ключевые слова: инновационный потенциал, телекоммуникационные предприятия, развитие инновационного потенциала, концептуальные основы.

Gudz O.Ye., Glushenkova A.A. The conceptual bases of development of an innovative potential of the telecommunication enterprises

Summary. The article considers and improves upon the theoretical and methodological aspects of a formation of the conceptual bases of a development of an innovative potential of the telecommunication enterprises under the circumstances of the current challenges and requests.

Keywords: innovation potential, telecommunication enterprises, development of innovative potential, conceptual bases.